

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) NR. 795/2004
af 21 april 2004**

om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001⁽¹⁾, særlig artikel 40, stk. 5, andet afsnit, artikel 42, stk. 4 og 9, artikel 46 stk. 3, artikel 52, stk. 2, artikel 54, stk. 5, artikel 145, litra c) og d) og artikel 155, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser til afsnit III i forordning (EF) nr. 1782/2003 om en enkeltbetalingsordning for landbrugerne.
- (2) Der bør af hensyn til klarheden fastsættes definitioner. Der bør, hvor det er hensigtsmæssigt, anvendes definitioner, der tidligere har været anvendt i lignende situationer og/eller har været i brug i nogle år.
- (3) For at gøre det lettere at beregne enhedsværdien for betalingsrettighederne, bør der fastsættes klare regler for afrunding af tal og for opdeling af betalingsrettighederne, hvis størrelsen af parcellen, som der er afgivet anmeldelse om eller som er overdraget med rettigheden, kun er en del af en ha.
- (4) Der bør fastsættes særlige regler for oprettelsen af en national reserve og især for beregning af nedsættelserne af referencebeløb eller betalingsrettigheder samt for anvendelsen af nedsættelsen i tilfælde med fuld eller delvis afkobling af

de mælkepræmier og tillægsbetalinger, som omhandles i artikel 95 og 96 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

- (5) Artikel 42, stk. 3 og 5, i forordning (EF) nr. 1782/2003 omhandler tilfælde, hvor betalingsrettigheder kan tildeles fra den nationale reserve. Der bør fastsættes regler for beregningen af antallet og værdien af de betalingsrettigheder, der skal tildeles på denne måde. For at give de medlemsstater, der bedrer sig i stand til at vurdere situationen for hver enkelt landbruger, der ansøger om disse foranstaltninger, større smidighed, bør antallet af rettigheder til tildeling ikke være større end det anmeldte antal hektarer, og deres værdi ikke højere end et beløb, som den pågældende medlemsstat fastsætter efter objektive kriterier. Ved en stigning af enhedsværdien af de bestående betalingsrettigheder overholdes et regionalt gennemsnit, jf. artikel 42, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1782/2003. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte denne regionale værdi på et passende territorielt niveau. På grund af at støtten er afkoblet fra produktionen, bør beløbet dog i intet tilfælde differentieres eller beregnes i forhold til produktionen.

- (6) Landbrugerne kan i visse tilfælde ende med at få flere rettigheder end arealer at benytte dem til, f.eks. ved fælles brug af græsningsarealer, på grund af en forpagtnings udløb, eller deltagelse i et skovrejsningsprogram eller ved opkøb i overensstemmelse med nationale bestemmelser af mælkeferencemængder, der i referenceperioden var forpagtet med arealer. Der bør derfor indføres en sikkerhed for støtten til landbrugerne ved at koncentrere den om de stadig disponible hektarer. For at undgå at ordningen misbruges, bør der fastsættes betingelser for muligheden for at benytte den.

- (7) Ifølge forordning (EF) nr. 1782/2003 genopbygges den nationale reserve ved hjælp af uudnyttede rettigheder eller frivilligt ved tilbageholdelser i forbindelse med salg af betalingsrettigheder eller salg, der har fundet sted før en bestemt dato. Der må derfor fastsættes en dato, hvorefter uudnyttede rettigheder tilbageføres til den nationale reserve. Det bør af administrative grunde også fastsættes, at betalingsrettigheder, som ledsages af tilladelse til at dyrke frugt og grøntsager eller spisekartofler eller ledsages af jordudtagningsrettigheder, ved tilbageførslen til den nationale reserve bør fritages for den ledsagende forpligtelse eller tilladelse. En yderligere begrundelse herfor er, at den pågældende forpligtelse eller tilladelse er opstået på

⁽¹⁾ EFT L 270 af 21.10.2003, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 21/2004 (EFT L 5 af 9.1.2004, s. 8).

- grundlag af historiske referencer, og når enkeltbetalingsordningen er indført, vil det ikke være muligt at bestemme, hvem der bør modtage jordudtagningsrettighederne eller tilladelserne fra reserven, da støtten bliver afkoblet.
- (8) Tilbageholdes der betalingsrettigheder ved salg, bør der fastsættes maksimale procenter og kriterier derfor, der differentieres under hensyn til, hvilke typer overdragelse og betalingsrettigheder til overdragelse, der er tale om. Hvis der i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår er risiko for spekulation, kan medlemsstaterne forhøje tilbageholdelsesprocenten ved salg uden jord. Disse tilbageholdelser må i intet tilfælde medføre væsentlige hindringer eller forbud mod overdragelse af betalingsrettigheder.
- (9) For at lette administrationen af den nationale reserve bør det fastsættes, at den bør forvaltes på regionale plan, undtagen i de tilfælde, der omhandles i artikel 42, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003, hvis det er relevant, og i artikel 42, stk. 4, i samme forordning, hvorefter medlemsstaterne skal tildele betalingsrettigheder.
- (10) For at lette gennemførelsen af enkeltbetalingsordningen bør medlemsstaterne allerede året før det første år for anvendelse af ordningen kunne påbegynde identifikationen af de potentielle modtagere, især ved ændringer af bedriften som følge af arv eller ændring af retlig status, og kunne påbegynde den foreløbige beregning af betalingsrettigheder.
- (11) Ifølge artikel 33 i forordning (EF) nr. 1782/2003 kan landbrugere få adgang til enkeltbetalingsordningen på særlige betingelser. For at undgå at disse betingelser udnyttes til at undgå anvendelse af reglerne om normal overdragelse af en bedrift med de tilknyttede referencebeløb, bør der fastsættes betingelser og definitioner i forbindelse med udnyttelsen af disse betingelser.
- (12) Ifølge artikel 46, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 kan en landbruger først overdrage sine betalingsrettigheder uden jord, når han i overensstemmelse med artikel 44 i samme forordning har udnyttet mindst 80 % af sine betalingsrettigheder i mindst et kalenderår. For at tage overdragelser af jord i perioden før anvendelsen af enkeltbetalingsordningen i betragtning, bør overdragelsen af bedriften eller en del af den sammen med kommende betalingsrettigheder betragtes som en gyldig overdragelse af betalingsrettigheder med jord, som omhandlet i artikel 46 i forordning (EF) nr. 1782/2003, på visse betingelser, nemlig især at sælger ansøger om fastsættelse af betalingsrettighederne, idet det klart fastsættes i forordningen, at kun modtagere af direkte betalinger i referenceperioden har adgang til ordningen.
- (13) Ifølge artikel 42, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1782/2003 definerer Kommissionen de særlige situationer, der giver ret til fastsættelse af referencebeløb for visse landbrugere, der på grund af særlige forhold helt eller delvis forhindres i at modtage direkte betalinger i referenceperioden. Der bør derfor udarbejdes en liste over disse særlige situationer og fastsættes regler med henblik på at undgå, at fordelene fra forskellige tildeling af betalingsrettigheder kumuleres hos samme landbruger, idet Kommissionen dog eventuelt skal kunne tilføje yderligere tilfælde. Desuden bør medlemsstaterne kunne fastsætte det referencebeløb, der skal tildeles.
- (14) Hvis en medlemsstat ifølge national ret eller sædvane lader forpagtning af 5 års varighed indgå i definitionen af langtidsforpagtning, bør medlemsstaten i relevante tilfælde kunne anvende denne kortere periode.
- (15) Da mælkepræmier og tillægsbetalinger indgår i enkeltbetalingsordningen på grundlag af en anden referenceperiode end den, der omhandles i artikel 37 i forordning (EF) nr. 1782/2003, bør der ved beregningen af referencebeløbet tages hensyn til mælkeproducenter i en af de situationer, der omhandles i artikel 40 i forordning (EF) nr. 1782/2003, og som på grund af denne situation i en tolv måneders periode indtil 31. marts i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår bortforpagter deres individuelle referencemængde eller en del deraf, jf. artikel 16 i forordning (EF) nr. 1788/2003.
- (16) I tilfælde hvor landbrugeren pensioneres eller dør og har besluttet at overdrage sin bedrift eller en del af den til et familiemedlem eller en arving, der vil videreføre landbrugsaktiviteten på denne bedrift, bør det, for at arvingen kan videreføre landbrugsaktiviteten, sikres, at overdragelsen af hele eller dele af bedriften inden for samme familie kan finde uhindret sted, især hvis den overdragne jord var bortforpagtet til tredjemand i referenceperioden.
- (17) Landbrugere, hvis investeringer har ført til en potentiel forhøjelse af de direkte betalinger, som de skulle have modtaget, hvis enkeltbetalingsordningen ikke var blevet indført, bør også tildeles rettigheder. Der bør fastsættes særlige regler for beregningen af betalingsrettighederne, hvis en landbruger allerede ejer betalingsrettigheder eller er uden hektarer. Under samme omstændigheder kan landbrugere, der har købt eller forpagtet jord eller har deltaget i nationale programmer til omstilling af produktion, til hvilken der i referenceperiode kunne være ydet direkte betaling under enkeltbetalingsordningen, stå uden betalingsrettigheder, selv om de har købt jord eller deltaget i disse programmer for at udøve en landbrugsaktivitet, for hvilken der i fremtiden stadig kan udbetales visse direkte betalinger. Det bør derfor ligeledes vedtages bestemmelser om tildeling af betalingsrettigheder i dette tilfælde.

- (18) Der bør med henblik på korrekt forvaltning af ordningen fastsættes regler for overdragelsen af betalingsrettigheder.
- (19) Ifølge artikel 46 i forordning (EF) nr. 1782/2003 kan en medlemsstat beslutte, at betalingsrettigheder kun kan overdrages eller anvendes i en og samme region. For at undgå praktiske problemer bør der fastsættes særlige regler for bedrifter beliggende i to eller flere regioner.
- (20) Ifølge artikel 43, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 skal hele foderarealet i referenceperioden indgå i beregningen af betalingsrettighederne. For at lette de nationale myndigheders arbejde med at beregne antallet af hektarer foderareal bør de have mulighed for at inkludere det foderareal, der er angivet i arealstøtteansøgningen før indførelsen af enkeltbetalingsordningen, og samtidig give landbrugeren mulighed for at bevise, at hans foderareal i referenceperioden var mindre.
- (21) Ifølge artikel 52 i forordning (EF) nr. 1782/2003 kan der dyrkes hamp på visse betingelser. Der skal opstilles en liste over støtteberettigede sorter og fastsættes bestemmelser om certificering af disse sorter.
- (22) Der bør fastsættes særlige regler for beregningen af kreaturenheder, hvis der på særlige betingelser fastsættes rettigheder ved henvisning til bestående omregningstabeller for oksekødssektoren.
- (23) Der skal ligeledes fastsættes særlige regler for at lette beregningen af betalingsrettigheder i forbindelse med forudgående afkobling af betalinger i mejerisektoren.
- (24) Ifølge artikel 54 i forordning (EF) nr. 1782/2003 giver enhver udtagingsrettighed ledsaget af en hektar, der er berettiget til en udtagingsrettighed, ret til betaling af det beløb, der er fastsat i udtagingsrettigheden. Den periode, for hvilken jord skal udtages, bør mindst være vækstperioden for markafgrøder. Under hensyn til visse bestemte omstændigheder bør det imidlertid være muligt at udnytte udtaget jord, før minimumsjordudtagningsperioden udløber. Der bør også fastsættes bestemmelser om miljøbeskyttelse og vedligeholdelse og anvendelsen af udtaget jord.
- (25) Når en medlemsstat beslutter at regionalisere enkeltbetalingsordningen, bør der fastsættes særlige bestemmelser for at lette beregningen af det regionale referencebeløb for bedrifter beliggende i to eller flere regioner og for at sikre fuld tildeling af det regionale beløb i ordningens første anvendelsesår. Nogle bestemmelser i denne forordning, især om oprettelse af den nationale reserve, første tildeling af betalingsrettigheder og overdragelse af betalingsrettigheder, bør tilpasses, så de kan anvendes i den regionale ordning.
- (26) Ifølge artikel 69 i forordning (EF) nr. 1782/2003 kan medlemsstaterne inden for visse budgetmæssige begrænsninger foretage en supplerende betaling i forbindelse med særlige typer landbrug, der er vigtige for miljøbeskyttelse eller forbedring eller for at forbedre kvaliteten og markedsføringen af landbrugsprodukter. Det må derfor fastsættes, hvilke landbrugere der bør omfattes, hvorledes denne betaling bliver forenelig med bestående foranstaltninger ifølge ordningen for udvikling af landdistrikter og hvilken type landbrug der bør omfattes af foranstaltningen.
- (27) Ifølge artikel 58 i forordning (EF) nr. 1782/2003 skal medlemsstaterne definere regionerne efter objektive kriterier, og ifølge artikel 59 i samme forordning kan medlemsstaterne regionalisere enkeltbetalingsordningen i behørigt begrundede tilfælde og efter objektive kriterier. Der bør derfor træffes foranstaltninger til meddelelsen af alle nødvendige oplysninger til vurderingen af disse kriterier.
- (28) For at vurdere anvendelsen af enkeltbetalingsordningen bør der fastsættes bestemmelser og frister for informationsudvekslingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne, og Kommissionen bør underrettes om de områder, for hvilke støtten er blevet udbetalt på nationalt eller regionalt plan.
- (29) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteén for Direkte Betalinger -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL 1

ANVENDELSESOMRÅDE OG ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

I denne forordning fastsættes gennemførelsesbestemmelserne til den enkeltbetalingsordning, der fastsættes i afsnit III i forordning (EF) nr. 1782/2003.

Artikel 2

Definitioner

I afsnit III i forordning (EF) nr. 1782/2003 og nærværende forordning forstås ved:

- (a) »Landbrugsareal«, det samlede areal med agerjord, permanente græsarealer og permanente afgrøder.

- (b) »Agerjord«, agerjord som defineret i artikel 2, punkt 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 795/2004 ⁽¹⁾.
- (c) »Permanente afgrøder«, kulturer uden for omdriften, bortset fra permanente græsarealer, som dyrkes på arealerne i fem år eller længere og giver udbytte i flere år, herunder planteskoler som defineret i bilag I, punkt (G/05), i Kommissionens beslutning 2000/115/EC ⁽²⁾, dog ikke flerårige kulturer og planteskoler med flerårige kulturer.
- (d) »Flerårige kulturer«, følgende afgrøder:

KN-kode	
0709 10 00	Artiskokker
0709 20 00	Asparges
0709 90 90	Rabarber
0810 20	Hindbær, brombær, morbær og loganbær
0810 30	Ribs, solbær og stikkelsbær
0810 40	Tranebær, blåbær og andre frugter af slægten <i>Vaccinium</i>
Ex 0602 90 41	Lavskovmedkortomdriftstid
Ex 0602 90 51	<i>Miscanthus sinensis</i>
Ex 1214 90 90	<i>Phalaris arundacea</i> (Rødt kanariegræs)

- (e) »permanente græsarealer«, arealer i betydningen i artikel 2, punkt 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 795/2004.
- (f) »Græsarealer«, agerjord til græsproduktion (tilsåede eller naturlige). Ved anvendelsen af artikel 61 i forordning (EF) nr. 1782/2003 omfatter græsarealer permanente græsarealer.
- (g) »Salg«, salg eller anden endelig overdragelse af ejendomsret til jord eller betalingsrettigheder. Definitionen omfatter ikke salg af jord, hvor overdragelsen sker til offentlige myndigheder og/eller til brug i offentlighedens interesse, og jord, der er overdraget til andre formål end landbrug.
- (h) »Forpagtning«, forpagtning eller tilsvarende midlertidige overdragelser.
- (i) »Overdragelse, salg eller forpagtning af betalingsrettigheder med jord«, salg eller forpagtning af betalingsrettigheder med henholdsvis salg eller forpagtning af et tilsvarende antal hektarer af støtteberettiget jord, jf. artikel 44, stk. 2, som overdrageren disponerer over.

Ved forpagtning skal betalingsrettighederne og hektarerne forpagtes for samme tidsperiode.

Overdragelse af alle betalingsrettigheder på de særlige betingelser, der er fastsat i artikel 49, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003, betragtes som overdragelse af betalingsrettigheder med jord.

⁽¹⁾ EFT L 141 af 30.4.2004, s.1.

⁽²⁾ EFT L 38 af 12.2.2000, s.1.

- (j) »Produktionsenhed«, mindst et areal, der gav ret til direkte betalinger i referenceperioden, herunder foderarealer i betydningen i artikel 43, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003, eller et dyr, der ville have givet ret til direkte betalinger i referenceperioden, eventuelt ledsaget af en tilsvarende præmierettighed.
- (k) I artikel 37, stk. 2, og 42, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003 forstås ved »landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet«, fysiske eller juridiske personer, der ikke har udøvet landbrugsaktivitet i eget navn og for egen risiko, og som ikke har haft kontrol over en juridisk person, der udøver en landbrugsaktivitet, i fem år forud for indledningen af den nye landbrugsaktivitet.

For en juridisk person gælder, at de(n) fysiske person(er), der kontrollerer den juridiske person, ikke må have udøvet landbrugsaktivitet i eget navn og for egen risiko i fem år forud for den juridiske persons indledning af landbrugsaktiviteten.

Artikel 3

Beregning af betalingsrettighedernes enhedsværdi

1. Betalingsrettighederne beregnes med indtil tre decimaler og afrundes op eller ned til nærmeste anden decimal. Hvis beregningens resultat er nøjagtigt midt imellem, rundes summen op til nærmeste anden decimal.
2. Er størrelsen af en parcel, der er erklæret i overensstemmelse med artikel 44, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003, eller som overdrages med en rettighed i overensstemmelse med artikel 46, stk. 2, i samme forordning, en del af en hektar, lægges denne del af en hektar til grund ved anmeldelsen eller overdragelsen af den pågældende rettighed med jorden. Den resterende del af rettigheden forbliver til landbrugerens disposition til en værdi beregnet i overensstemmelse hermed.

KAPITEL 2

NATIONAL RESERVE

Afdeling 1

Oprettelse af den nationale reserve

Artikel 4

Nedsættelser

1. Den i artikel 42, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003 omhandlede nedsættelse anvendes på alle referencebeløb efter alle nedsættelser ifølge artikel 41, stk. 2, og eventuelt nedsættelserne ifølge artikel 65, stk. 1 og artikel 70, stk. 2, andet afsnit, i samme forordning.

2. Anvendes den nedsættelse, der omhandles artikel 42, stk. 7, i forordning (EF) nr. 1782/2003, foretages der en forholdsvis nedsættelse af enhedsværdien for alle betalingsrettigheder, der er fastsat på tidspunktet for den lineære nedsættelse.

Artikel 5

Mælkepræmier og tillægsbetalinger

1. Den nedsættelsesprocent, der fastsættes af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, anvendes i 2007 på alle beløb for de mælkepræmier og tillægsbetalinger, der skal indgå i enkeltbetalingsordningen.

2. Vælger en medlemsstat den mulighed, der er fastsat i artikel 62, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, dvs. helt at indregne beløbene for mælkepræmierne og tillægsbetalingerne i enkeltbetalingsordningen, anvender den den nedsættelsesprocent, der omhandles i stk. 1 til nærværende artikel, i det år, hvor den benytter muligheden. Den pågældende medlemsstat anvender i de følgende år nedsættelsen under hensyn til de forhøjelser af beløbene, der omhandles i artikel 95, stk. 2 og artikel 96, stk. 2 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

3. Vælger en medlemsstat den mulighed, der er fastsat i artikel 62, stk. 1 i forordning (EF) nr. 1782/2003, dvs. delvis at indregne beløbene for mælkepræmierne og tillægsbetalingerne i enkeltbetalingsordningen, anvender den den nedsættelsesprocent, der omhandles i stk. 1 til nærværende artikel, på de tilsvarende beløb i enkeltbetalingsordningen i det år, hvor den benytter muligheden, under hensyn til de forhøjelser af beløbene, der omhandles i artikel 95, stk. 2, og artikel 96, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

Afdeling 2

Beregning af betalingsrettigheder fra den nationale reserve

Artikel 6

Beregning af betalingsrettigheder

1. Anvender en medlemsstat artikel 42, stk. 3, og 5, i forordning (EF) nr. 1782/2003, kan landbrugerne modtage betalingsrettigheder fra den nationale reserve i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afdeling og med objektive kriterier, der fastsættes af medlemsstaten.

2. Når en landbruger, der ikke råder over betalingsrettigheder, ansøger om betalingsrettigheder fra den nationale reserve, kan han højst modtage et antal betalingsrettigheder svarende til det antal hektarer, han disponerer over (ejer eller forpagter) på det pågældende tidspunkt.

3. Når en landbruger, der råder over betalingsrettigheder, ansøger om betalingsrettigheder fra den nationale reserve, kan han højst modtage et antal betalingsrettigheder svarende til det antal hektarer, han ejer, og for hvilke han ikke råder over betalingsrettigheder.

Enhedsværdien af hver betalingsrettighed, han allerede ejer, kan forhøjes indtil det regionale gennemsnit, der omhandles i stk. 4.

Artikel 42, stk. 8, i forordning (EF) nr. 1782/2003 finder anvendelse på betalingsrettigheder, hvis enhedsværdi er forhøjet med over 20 % i overensstemmelse med nærværende stykkes andet afsnit.

4. Det regionale gennemsnit fastsættes af medlemsstaterne på passende territorialt niveau i overensstemmelse med objektive kriterier og således, at landbrugerne sikres lige behandling, og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås. Det fastsættes på en dato, der fastsættes af medlemsstaterne. Det kan ændres årligt. Det baseres på værdien af de betalingsrettigheder, som landbrugerne i den pågældende region tildeles. Det differentieres ikke efter produktionssektor.

5. Værdien af hver betalingsrettighed modtaget i overensstemmelse med stk. 2 og 3, dog ikke stk. 3, andet afsnit, beregnes ved at dividere et referencebeløb, som medlemsstaten fastsætter i overensstemmelse med objektive kriterier og således, at landbrugerne sikres lige behandling, og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås, med et antal hektarer på højst det antal hektarer, der omhandles i stk. 2.

Artikel 7

Anvendelse af artikel 42, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1782/2003 i tilfælde af at der er færre hektarer end betalingsrettigheder

1. Anvender en medlemsstat artikel 42, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1782/2003, kan den bl.a. i overensstemmelse med denne artikel efter ansøgning tildele betalingsrettigheder til de landbrugere i de pågældende områder, der anmelder færre hektarer end det antal, der svarer til de betalingsrettigheder, de ville eller ville være blevet tildelt efter artikel 43 i samme forordning.

Landbrugeren overdrager i dette tilfælde alle betalingsrettigheder, han har til rådighed eller skulle have været tildelt, til den nationale reserve, dog ikke udtagningsrettigheder og betalingsrettigheder, for hvilke der gælder særlige betingelser som anført i artikel 49 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

2. Antallet af betalingsrettigheder tildelt fra den nationale reserve skal svare til det antal hektarer, som landbrugeren anmelder.

3. Den femårsperiode, der omhandles i artikel 42, stk. 8, i forordning (EF) nr. 1782/2003, gælder eller begynder forfra for alle tildelte betalingsrettigheder.

4. Enhedsværdien af de betalingsrettigheder, der tildeles fra den nationale reserve, beregnes ved at dividere landbrugers referenceløb med det antal hektarer, han anmelder, nedsat med en antal hektarer svarende til det antal udtagningsrettigheder, han ejer. Det regionale gennemsnit, jf. artikel 6, stk. 4, anvendes ikke.

5. Stk. 1, 2, 3 og 4 anvendes ikke på landbrugere, der anmelder under 50 % af det samlede antal hektarer, jf. artikel 43, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003, som han rådede over (forpagtede eller ejede) i referenceperioden.

6. Stk. 1, 2, 3 og 4 anvendes ikke på landbrugere, der anmelder færre hektarer end det antal, der svarer til de betalingsrettigheder, han ville blive eller har fået tildelt efter artikel 43 i forordning (EF) nr. 1782/2003, på grund af at han overdrog disse hektarer ved salg eller bortforpagtning.

7. Den pågældende landbruger skal anmelde alle hektarer, han råder over på ansøgningstidspunktet.

Afdeling 3

Genopbygning af den nationale reserve

Artikel 8

Uudnyttede betalingsrettigheder

1. Medmindre andet er fastsat i artikel 34, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003, føres uudnyttede betalingsrettigheder tilbage til den nationale reserve dagen efter den sidste dag for ændring af ansøgningen om deltagelse i enkeltbetalingsordningen i det kalenderår, hvor den periode, der henvises til i artikel 42, stk. 8, andet afsnit, og i artikel 45, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, udløber.

I denne artikel forstås ved »uudnyttede betalingsrettigheder«, at der ikke er bevilget nogen betaling for den pågældende rettighed i den periode, der omhandles i første afsnit. Betalingsrettigheder, som der ansøges om, og som ledsager et areal i betydningen i artikel 2, punkt 22, i forordning (EF) nr. 795/2004, betragtes som udnyttet.

2. Udtagningsrettigheder og betalingsrettigheder ledsaget af den tilladelse, der omhandles i artikel 60 i forordning (EF) nr. 1782/2003, mister den ledsagende forpligtelse eller tilladelse ved tilbageførslen til den nationale reserve.

Artikel 9

Tilbageholdelse i forbindelse med salg af betalingsrettigheder

1. Anvender en medlemsstat artikel 46, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003, kan medlemsstaten beslutte, at følgende skal tilbageføres til den nationale reserve:

(a) ved salg af betalingsrettigheder uden jord, indtil 30 % af værdien af hver betalingsrettighed eller et tilsvarende beløb udtrykt i antallet af betalingsrettigheder. I enkeltbetalingsordningens første tre anvendelsesår kan der dog blive tale om 50 % i stedet for 30 %,

og/eller

(b) ved salg af betalingsrettigheder med jord, indtil 10 % af værdien af hver betalingsrettighed eller et tilsvarende beløb udtrykt i antallet af betalingsrettigheder,

og/eller

(c) ved salg af jordudtagningsrettigheder uden land, indtil 30 % af værdien af hver betalingsrettighed. I enkeltbetalingsordningens første tre anvendelsesår kan der dog blive tale om 50 % i stedet for 30 %,

og/eller

(d) ved salg af betalingsrettighederne sammen med en samlet bedrift, indtil 5 % af værdien af hver betalingsrettighed og/eller det tilsvarende beløb udtrykt i antallet af betalingsrettigheder,

og/eller

(e) ved salg af betalingsrettigheder, til hvilke er knyttet den tilladelse, der omhandles i artikel 60 i forordning (EF) nr. 1782/2003, indtil 10 % af værdien af hver betalingsrettighed.

Ved salg af betalingsrettigheder med eller uden jord til en landbruger, der indleder en landbrugsaktivitet, og ved overdragelse ved arv eller forskud på arv af betalingsrettigheder anvendes ingen tilbageholdelse.

2. Ved fastsættelse af procentsatserne i stk. 1 kan medlemsstaterne differentiere procentsatsen inden for et af de tilfælde, der omhandles i stk. 1, litra a) til e), i overensstemmelse med objektive kriterier og således, at landbrugerne sikres lige behandling, og markeds- og konkurrencefordrejninger undgås.

Artikel 10

Ekstrafortjeneste

1. I de tilfælde der omhandles i artikel 42, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1782/2003, skal følgende tilbageføres til den nationale reserve:

(a) ved salg, indtil 90 % af det referencebeløb, der for sælgeren skal fastsættes ifølge artikel 37 i forordning (EF)

nr. 1782/2003 for de produktionsenheder og hektarer, der er fastsat for den overtagne bedrift eller de overtagne dele af bedriften,

(b) ved forpagtning i indtil seks år, indtil 50 % af det referencebeløb, der for bortforpagteren skal fastsættes ifølge artikel 37 i forordning (EF) nr. 1782/2003 for de produktionsenheder og hektarer, der er fastsat for den overtagne bedrift eller de overtagne dele af bedriften,

(c) ved forpagtning i over seks år, 5 % pr. år efter seksårsperioden, men svarende til højst 20 % af det referencebeløb, der for bortforpagteren skal fastsættes ifølge artikel 37 i forordning (EF) nr. 1782/2003 for de produktionsenheder og hektarer, der er fastsat for den overtagne bedrift eller de overtagne dele af bedriften.

2. De betalingsrettigheder, der skal fastsættes for sælgeren eller bortforpagteren, beregnes i overensstemmelse med artikel 43 i forordning (EF) nr. 1782/2003 på grundlag af de resterende referencebeløb og hektarer.

3. Stk. 1 anvendes ikke på tilfælde, hvor sælgeren eller bortforpagteren inden for et år, fra salget eller forpagtningen, men senest 30 april 2004, har købt eller lejet en anden bedrift eller en del af en bedrift for en periode på seks år eller derover. I dette tilfælde skal sælgeren eller bortforpagteren beholde et antal betalingsrettigheder, der mindst er lig med det antal betalingsrettigheder, som landbrugeren kan bruge på det nye bedrift, jf. artikel 44 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

4. Stk. 1 anvendes ikke på tilfælde, hvor landbrugeren over for medlemsstaten beviser, at prisen ved salget eller forpagtningen svarer til bedriftens værdi eller, ved delvis overdragelse, til værdien af den pågældende del af bedriften uden betalingsrettigheder.

Afdeling 4

Regional forvaltning

Artikel 11

Regionale reserver

1. Medlemsstaterne kan forvalte den nationale reserve på regionalt plan.

Medlemsstaterne kan i dette tilfælde helt eller delvis tildele de beløb, der er til rådighed på nationalt plan, jf. artikel 4, 5, 8, 9 og 10.

2. De beløb, der tildeles hvert regionalt niveau, kan betragtes som værende til rådighed for tildeling udelukkende inden for den pågældende region, undtagen i de tilfælde, der omhandles i artikel 42, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1782/2003, eller, efter medlemsstatens valg, ved anvendelse af artikel 42, stk. 3 i samme forordning.

KAPITEL 3

TILDELING AF BETALINGSRETTIGHEDER

Afdeling 1

Indledende tildeling af betalingsrettigheder

Artikel 12

Anvendelse

1. Fra kalenderåret før enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår kan medlemsstaterne udpege de ifølge artikel 33 i forordning (EF) nr. 1782/2003 berettigede landbrugere, midlertidigt fastsætte de beløb og det hektarantal, der omhandles i henholdsvis artikel 34, stk. 1, litra a) og b), i samme forordning, og foretage en indledende kontrol af de betingelser, der omhandles i nærværende artikels stk. 5.

2. Medlemsstaterne kan med henblik på midlertidig fastsættelse af betalingsrettigheder, inden for en frist, som de fastsætter, men senest 15. april i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, fremsende det ansøgningskema, der omhandles i artikel 34, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, til de landbrugere, der omhandles i artikel 33, stk. 1, litra a), i samme forordning, eller til de landbrugere, der udpeges i overensstemmelse med stk. 1 i nærværende artikel. I dette tilfælde og inden for samme frist kan andre landbrugere end de i artikel 33, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1782/2003 nævnte indsende en ansøgning med henblik på fastsættelse af deres betalingsrettigheder.

3. Anvender en medlemsstat ikke stk. 2, sender den det ansøgningskema, der omhandles i artikel 34, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, inden for en frist, som den fastsætter, men senest en måned før den sidste dag for indsendelsen af ansøgninger om deltagelse i enkeltbetalingsordningen.

4. Den endelige fastsættelse af de betalingsrettigheder, der skal tildeles i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, sker på grundlag af en ansøgning om deltagelse i enkeltbetalingsordningen ifølge artikel 34, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

Der kan ikke overdrages betalingsrettigheder før den endelige fastsættelse.

5. Ansøgeren skal over for den pågældende medlemsstat bevise, at han på ansøgningsdagen for deltagelse i enkeltbetalingsordningen er landbruger i betydningen i artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1782/2003.

6. En medlemsstat kan beslutte at fastsætte en mindstestørrelse for bedrifter, for hvilke der kan ansøges om fastsættelse af betalingsrettigheder. Denne mindstestørrelse kan dog højst være 0,3 ha.

Der kan ikke fastsættes mindstestørrelser i forbindelse med de betalingsrettigheder, der omfattes af de særlige betingelser, der omhandles i artikel 47 til 50 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

7. En medlemsstat kan beslutte, at ansøgning om endelig fastsættelse af betalingsrettigheder, jf. stk. 4, kan indsendes samtidig med ansøgning om betaling efter enkeltbetalingsordningen.

Afdeling 2

Tildeling af betalingsrettigheder uden for den nationale reserve

Artikel 13

Arv eller forskud på arv

1. I de tilfælde der omhandles i artikel 33, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1782/2003, ansøger den landbruger, der har overtaget en bedrift eller en del af en bedrift, i eget navn om de betalingsrettigheder, der skal beregnes for den pågældende bedrift eller del af bedriften.

Antallet og værdien af betalingsrettighederne beregnes på grundlag af det referencebeløb og antal hektarer, der vedrører de arvede produktionsenheder.

2. Ved genkaldeligt forskud på arv tildeles den udpegede arvtager kun én gang på tidspunktet for indsendelse af en ansøgning om betaling under enkeltbetalingsordningen adgang til ordningen.

Succession ifølge forpagtningskontrakt, arv eller arveforskud fra en landbruger, der er en fysisk person og forpagter af en bedrift eller en del af en bedrift i den referenceperiode, der ville give ret til betalingsrettigheder, behandles som arv til en bedrift.

3. I tilfælde hvor en landbruger som omhandlet i stk. 1 allerede er berettiget til betalingsrettigheder, fastsættes antallet og værdien af hans betalingsrettigheder på grundlag af henholdsvis summen af referencebeløbene og summen af antallet af hektarer vedrørende hans oprindelige bedrift og de arvede produktionsenheder.

4. I tilfælde hvor en landbruger som omhandlet i stk. 1 opfylder betingelserne for anvendelse af to eller flere af artiklerne 19 til 23 i nærværende forordning eller artikel 37, stk. 2, artikel 40, 42, stk. 3, eller artikel 42, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1782/2003, modtager han højst et antal betalingsrettigheder svarende til det antal hektarer han arvede og det antal han anmelder i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, og deres værdi er den højeste han kan modtage ved særskilt anvendelse af de artikler, hvis bestemmelser han opfylder.

5. De nationale lovgivningers definition af arv eller forskud på arv lægges til grund ved anvendelsen af artikel 33, stk. 1, litra b), i forordning (CE) nr. 1782/2003 og nærværende forordning.

Artikel 14

Ændringer af retlig status eller benævnelse

1. Med henblik på anvendelse af artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003 har landbrugeren ved ændringer af retlig status eller benævnelse adgang til enkeltbetalingsordningen på samme betingelser som den landbruger, der oprindeligt drev bedriften, dog højst inden for grænserne af de betalingsrettigheder, der skal tildeles for den oprindelige bedrift, og på følgende betingelser:

- (a) Antallet og værdien af betalingsrettighederne skal fastsættes på grundlag af referencebeløbet og antallet af hektarer vedrørende den oprindelige bedrift;
- (b) I forbindelse med en juridisk persons ændring af retlig status eller ved ændring af status fra fysisk til juridisk person eller omvendt betragtes den landbruger, der drev den oprindelige bedrift, modtog fortjenesten deraf og havde den finansielle risiko i forbindelse dermed, som den landbruger, der driver den nye bedrift.

2. Forekommer de tilfælde, der omhandles i artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003, i perioden mellem den 1. januar og datoen for indsendelse af ansøgning i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, anvendes stk. 1 i nærværende artikel.

Artikel 15

Sammenlægninger og opdelinger

1. Med henblik på anvendelse af artikel 33, stk. 3, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1782/2003 forstås ved »sammenlægning« sammenlægning af to eller flere særskilte landbrugere til en ny landbruger, jf. artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1782/2003, der for så vidt angår drift, tjeneste og finansiell risiko kontrolleres af de landbrugere, der oprindeligt drev bedrifterne eller en af dem.

Antallet og værdien af betalingsrettighederne fastsættes på grundlag af det referencebeløb og det antal hektarer, der vedrører de oprindelige bedrifter.

2. Med henblik på anvendelse af artikel 33, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1782/2003 forstås ved »opdeling« opdeling af en landbruger til mindst to nye særskilte landbrugere, jf. artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1782/2003, hvoraf mindst

en fortsat med hensyn til drift, fortjeneste og finansiel risiko kontrolleres af mindst en af de juridiske eller fysiske personer, der oprindeligt drev bedriften, eller opdeling af en landbruger til mindst en ny særskilt landbruger, jf. artikel 2, litra a) i forordning (EF) nr. 1782/2003, medens den anden fortsat med hensyn til drift, fortjeneste og finansiel risiko kontrolleres af den landbruger, der oprindeligt drev bedriften.

Antallet og værdien af betalingsrettighederne fastsættes på grundlag af det referencebeløb og det antal hektarer, der vedrører de overdragne produktionsenheder af den oprindelige bedrift.

3. Forekommer de tilfælde, der omhandles i artikel 33, stk. 2, første og andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1782/2003, i perioden mellem den 1. januar og datoen for indsendelse af ansøgning i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, anvendes henholdsvis stk. 1 og 2 i nærværende artikel.

Artikel 16

Nødsituationer

1. I de tilfælde der omhandles i artikel 40, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1782/2003, hvor de forpligtelser til miljøvenligt landbrug, der omhandles i samme artikel, udløber efter sidste dag for indsendelsen af en ansøgning om betaling under enkeltbetalingsordningen i dens første anvendelsesår, fastsætter medlemsstaten i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår referencebeløb for hver enkelt berørt landbruger i overensstemmelse med artikel 40, stk. 1, 2, 3 eller 5, andet afsnit, i samme forordning, idet dobbeltbetalinger som følge af de nævnte forpligtelser til miljøvenligt landbrug skal være udelukket.

Beløb på under 10 EUR pr. betalingsrettighed eller på under i alt 100 EUR pr. landbruger betragtes ikke som dobbeltbetaling.

Ændrer den pågældende medlemsstat ikke de beløb, der skal udbetales som følge af de nævnte forpligtelser til miljøvenligt landbrug, kan de berørte landbrugere:

a) modtage et reduceret referencebeløb og under et program, som medlemsstaten skal fastsætte ifølge artikel 42, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1782/2003, efter udløbet af forpligtelsen til miljøvenligt landbrug, ansøge om tilpasning af enhedsværdien for sine betalingsrettigheder pr. et tidspunkt, der skal fastsættes af medlemsstaten, men senest den sidste dag for ansøgning om deltagelse i enkeltbetalingsordningen i det følgende år,

eller

b) modtage et fuldt referencebeløb, forudsat at han accepterer at ændre de beløb, der skal betales som følge af de nævnte forpligtelser til miljøvenligt landbrug.

2. I det tilfælde der omhandles i artikel 40, stk. 5, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1782/2003 beregnes landbrugerens betalingsrettigheder ved at dividere et referencebeløb, der fastsættes af medlemsstaten i overensstemmelse med objektive kriterier, og således, at landbrugerne sikres lige behandling, og markeds- og konkurrencefordrejninger undgås, med et antal hektarer, der højst kan andrage det antal hektarer, han anmelder i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår.

Artikel 17

Private kontraktbestemmelser ved salg

1. Hvis det i en salgsaftale, der er indgået eller ændret senest den sidste dag for indsendelsen af en ansøgning under enkeltbetalingsordningen i dens første anvendelsesår, fastsættes, at hele bedriften eller en del af den helt eller delvis sælges sammen med de betalingsrettigheder, der i overensstemmelse med artikel 43 i forordning (EF) nr. 1782/2003 skal fastsættes for den overdragne bedrifts eller bedriftsdels hektarer, betragtes salgsaftalen som en overdragelse af betalingsrettigheder med jord som omhandlet i artikel 46 i nævnte forordning, for hvilken stk. 2, 3 og 4 i nærværende artikel finder anvendelse.

2. Artikel 42, stk. 9, og artikel 46, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003 anvendes i givet fald på de betalingsrettigheder, der skal beregnes på grundlag af de produktionsenheder og hektarer, der er anført i aftalen.

3. Sælgeren ansøger om fastsættelse af betalingsrettigheder i overensstemmelse med artikel 12 og vedlægger ansøgningen et eksemplar af salgsaftalen med angivelse af de produktionsenheder og det antal hektarer, for hvilke han vil overdrage betalingsrettighederne.

Medlemsstaten kan godkende, at køberen på sælgerens vegne og efter udtrykkelig tilladelse fra sælgeren ansøger om fastsættelse af betalingsrettigheder, jf. artikel 12. Medlemsstaten kontrollerer i dette tilfælde, at sælgeren opfylder kriterierne for støtteberettigelse som anført i artikel 33 i forordning (EF) 1782/2003, og især betingelsen i artikel 12, stk. 5, i nærværende forordning.

4. Køberen ansøger om betaling under enkeltbetalingsordningen i overensstemmelse med artikel 12 og vedlægger sin ansøgning et eksemplar af salgsaftalen.

5. En medlemsstat kan kræve, at køberens og sælgerens ansøgninger indsendes sammen eller at sælgers ansøgning indeholder en henvisning til købers.

Afdeling 3

Tildeling af betalingsrettigheder inden for den nationale reserve

Artikel 18

Almindelige bestemmelser for landbrugere i en særlig situation

1. Med henblik på anvendelse af artikel 42, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1782/2003 forstås ved »landbrugere, der befinder sig i en særlig situation«, de landbrugere der omhandles i nærværende forordnings artikel 19 til 23.

2. I tilfælde hvor en landbruger, der befinder sig i en særlig situation, opfylder betingelserne for at anvende to eller flere af artiklerne 19 til 23 i nærværende forordning eller artikel 37, stk. 2, artikel 40, 42, stk. 3, eller artikel 42, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1782/2003, modtager han højst et antal betalingsrettigheder svarende til det antal hektarer han anmelder i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, og deres værdi er den højeste han kan modtage ved særskilt anvendelse af de artikler, hvis bestemmelser han opfylder.

3. Artikel 6 anvendes ikke på landbrugere, der befinder sig i en særlig situation, undtagen artikel 6, stk. 3, tredje afsnit.

4. Udløber forpagtningen, jf. artikel 20 og 22, eller programmerne, jf. artikel 23, efter sidste frist for indsendelsen af ansøgning om deltagelse i enkeltbetalingsordningen i dens første anvendelsesår, kan den berørte landbruger ansøge om fastsættelse af sine betalingsrettigheder efter udløbet af forpagtningen eller programmet inden for en frist, som medlemsstaterne fastsætter, men senest den sidste dag for ansøgning om deltagelse i enkeltbetalingsordningen i det følgende år.

5. Omfatter definitionen af langfristet forpagtning i overensstemmelse med national ret eller sædvane forpagtning i fem år, kan medlemsstaterne beslutte at anvende artikel 20, 21 og 22 på denne forpagtning.

Artikel 19

Mælkeproducenter

Med henblik på opstillingen af referencebeløbet for en mælkeproducent i en af de situationer, der omhandles i artikel 40 i forordning (EF) nr. 1782/2003, der på grund af denne situation bortforpagter sin individuelle referencemængde eller en del af den i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EF) nr. 1788/2003 i den tolv måneders periode, der slutter den 31. marts i det første år for anvendelsen af enkeltbetalingsordningen på mælkepræmier og tillægsbetalinger, betragtes den pågældende individuelle referencemængde som værende til rådighed på den pågældende producents drift i det pågældende kalenderår.

Artikel 20

Overdragelse af bortforpagtet jord

1. En landbruger, der gratis, ved forpagtning i seks år eller længere eller ved arv eller forskud på arv, overtager en bedrift eller en del deraf, der var bortforpagtet til tredjemand i referenceperioden, fra en landbruger, der pensioneredes eller døde før datoen for indsendelse af en ansøgning under enkeltbetalingsordningen i dens første anvendelsesår, modtager betalingsrettigheder beregnet ved at dividere et referencebeløb, der fastsættes af medlemsstaten i overensstemmelse med objektive kriterier, og således, at landbrugere sikres lige behandling, og markeds- og konkurrencefordrejninger undgås, med et antal hektarer, der højst kan andrage antallet af hektarer for bedriften eller den del af den, han overtog.

2. Som landbrugere ifølge stk. 1 betragtes alle, der ved arv eller forskud på arv overtager en bedrift eller en del af en bedrift i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 21

Investeringer

1. En landbruger, der i overensstemmelse med stk. 2 til 6 i nærværende artikel senest den 29. september 2003 har investeret i produktionskapacitet eller opkøbt jord, modtager betalingsrettigheder beregnet ved at dividere et referencebeløb, der fastsættes af medlemsstaten i overensstemmelse med objektive kriterier, og således, at landbrugere sikres lige behandling, og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås, med et antal hektarer, der højst kan andrage det antal hektarer, han købte.

2. Investeringerne skal være fastsat i en plan eller et program, hvis gennemførelse senest begyndte den 29. september 2003. Landbrugeren skal give medlemsstatens myndigheder meddelelse om planen eller programmet.

Hvis der ikke findes nogen skriftlig plan eller noget skriftligt program, kan medlemsstaterne tage andre objektive beviser på investeringen i betragtning.

3. Produktionskapacitetsforøgelsen må kun falde inden for de sektorer, for hvilke der i referenceperioden kunne have været ydet direkte betaling, jf. bilag VI til forordning (EF) nr. 1782/2003, idet der tages hensyn til udnyttelsen af de muligheder, der er fastsat i artikel 66 til 70 i samme forordning.

Ved køb af jord forstås køb af støtteberettigede hektarer som omhandlet i artikel 44, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

Under alle omstændigheder tages den del af forøgelsen af produktionskapaciteten og/eller jordopkøbet, for hvilken landbrugeren allerede er berettiget til tildeling af betalingsrettigheder/og eller referencebeløb for referenceperioden, ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikel.

4. Langtidsforpagtning i seks år eller derover indledt senest pr. 29. september 2003 betragtes som jordkøb i forbindelse med anvendelsen af stk. 1.

5. Ejer en landbruger allerede betalingsrettigheder beregnes antallet af betalingsrettigheder ved køb eller langtidsforpagtning på grundlag af de købte eller forpagtede hektarer, og i forbindelse med andre investeringer kan den samlede værdi af de bestående betalingsrettigheder forhøjes inden for det referencebeløb, der omhandles i stk. 1.

6. Ejer en landbruger hverken hektarer eller betalingsrettigheder, beregnes antallet af betalingsrettigheder ved at dividere referencebeløbet som omhandlet i stk. 1 med en enhedsværdi på højest 5 000 EUR.

Værdien af hver betalingsrettighed svarer til den pågældende enhedsværdi.

De betingelser, der omhandles i artikel 49 i forordning (EF) nr. 1782/2003, gælder for betalingsrettighederne. Medlemsstaten fastsætter på grundlag af objektive kriterier de 50 % af landbrugsaktiviteten, der omhandles i samme artikels stk. 2.

Artikel 22

Forpagtning og køb af forpagtet jord

1. En landbruger, der mellem afslutningen af referenceperioden og senest 29. september 2003 for mindst seks år har forpagtet en bedrift eller en del af en bedrift, for hvilken forpagtningsvilkårene måske ikke tilpasses, modtager betalingsrettigheder beregnet ved at dividere et referencebeløb, der fastsættes af medlemsstaten i overensstemmelse med objektive kriterier, og således, at landbrugere sikres lige behandling, og markeds- og konkurrencefordrejninger undgås, med et antal hektarer, der højest kan andrage det antal hektarer, han forpagtede.

2. Stk. 1 anvendes på landbrugere, der i referenceperioden, før denne periode eller senest 29. september 2003, har købt en bedrift eller en del af en bedrift, hvis jord var bortforpagtet i referenceperioden, med henblik på at indlede eller udvide sin landbrugsaktivitet inden for et år efter forpagtningens udløb.

Artikel 23

Produktionsomstilling

1. En landbruger, der i referenceperioden og senest den 29. september 2003 har deltaget i nationale programmer for omstilling til produktion, til hvilken der kunne have været ydet direkte betalinger under enkeltbetalingsordningen, f.eks. især produktionsomstillingsprogrammer, modtager betalingsrettigheder beregnet ved at dividere et referencebeløb, der fastsættes af

medlemsstaten i overensstemmelse med objektive kriterier, og således, at landbrugere sikres lige behandling, og markeds- og konkurrencefordrejninger undgås, med et antal hektarer, der højest kan andrage det antal hektarer, han anmeldte i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår.

2. Stk. 1 anvendes på landbrugere, der i referenceperioden og senest 29. september 2003 omstillede deres mælkeproduktion til anden produktion inden for en sektor, der omhandles i bilag VI i forordning (EF) nr. 1782/2003.

KAPITEL 4

SÆRLIGE BESTEMMELSER

Afdeling 1

Anmeldelse og overdragelse af betalingsrettigheder

Artikel 24

Anmeldelse og udnyttelse af betalingsrettigheder

1. Betalingsrettigheder kan kun anmeldes til betaling en gang om året af den landbruger, der ejer dem på sidste dag for indsendelse af ansøgning om deltagelse i enkeltbetalingsordningen.

2. Medlemsstaterne fastsætter begyndelsen af 10-måneders perioden, jf. artikel 44, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003, for hver enkelt landbruger til en bestemt dato inden for en periode mellem den 1. september i kalenderåret før året for indsendelse af ansøgning om deltagelse i enkeltbetalingsordningen og 30. april i det følgende kalenderår, eller lader landbrugere selv vælge inden for den fastsatte periode.

Artikel 25

Overdragelse af betalingsrettigheder

1. Betalingsrettigheder kan overdrages på alle tidspunkter af året.

2. Overdrageren underretter medlemsstatens myndigheder om overdragelsen inden for en frist, der skal fastsættes af medlemsstaten.

3. En medlemsstat kan kræve, at overdrageren giver myndighederne i den medlemsstat, hvor han vil drive virksomhed, meddelelse om overdragelsen inden for en frist, der skal fastsættes af den pågældende medlemsstat, men tidligst seks uger før overdragelsen, idet der tages hensyn til den sidste dag for indsendelse af ansøgning om deltagelse i enkeltbetalingsordningen. Overdragelsen finder sted seks uger efter dagen for meddelelsen, med mindre myndighederne afviser overdragelsen og underretter overdrageren derom inden for samme periode. Myndighederne kan kun afvise en overdragelse, hvis den ikke er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1782/2003 og nærværende forordning.

Artikel 26

Regional begrænsning

1. Anvender en medlemsstat artikel 46, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1782/2003, fastsætter den regionen på et passende territorielt niveau i overensstemmelse med objektive kriterier, og således, at landbrugerne sikres lige behandling, og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås.

2. Medlemsstaten skal fastsætte den i stk. 1 omhandlede region senest en måned før dagen for begyndelsen af 10-måneders perioden som omhandlet i artikel 44, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

En landbruger, hvis bedrift er beliggende i den pågældende region, kan ikke uden for denne overdrage eller udnytte de af sine betalingsrettigheder, der svarer til det antal hektarer, han anmelder i det første år for anvendelse af den mulighed, der omhandles i artikel 46, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

En landbruger, hvis bedrift delvis er beliggende i den pågældende region, kan ikke uden for denne overdrage eller udnytte de af sine betalingsrettigheder, der svarer til det antal hektarer, der er beliggende i regionen, og som han anmelder i det første år for anvendelse af denne mulighed.

3. Den begrænsning af overdragelsen af betalingsrettigheder, der omhandles i artikel 46, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1782/2003, anvendes ikke ved arv eller forskud på arv af betalingsrettigheder uden det tilsvarende antal berettigede hektarer.

4. En medlemsstat kan beslutte kun at anvende begrænsningen af overdragelsen af betalingsrettighederne, jf. artikel 46, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1782/2003, for udtagningsrettigheder.

Artikel 27

Privatretlige bestemmelser ved forpagtning

1. Med forbehold af stk. 2 og 3 betragtes en bestemmelse i en forpagtningskontrakt om overdragelse af et antal rettigheder på højst det forpagtede antal hektarer som forpagtning af betalingsrettigheder med jord, jf. artikel 46 i forordning (EF) nr. 1782/2003, i følgende tilfælde:

(a) En landbruger har bortforpagtet sin bedrift eller en del af den til en anden landbruger senest på den sidste dag for indsendelse af ansøgning om deltagelse i enkeltbetalingsordningen i denne ordnings første anvendelsesår,

(b) Forpagtningskontrakten udløber efter sidste frist for indsendelse af ansøgning om deltagelse i enkeltbetalingsordningen,

og

(c) Han beslutter at bortforpagte sine betalingsrettigheder til den landbruger, til hvem han bortforpagtede sin bedrift eller en del af sin bedrift.

2. Bortforpagteren ansøger om fastsættelse af betalingsrettigheder, jf. artikel 12, og vedlægger ansøgningen et eksemplar af forpagtningskontrakten med angivelse af antallet af hektarer, for hvilket han vil bortforpagte betalingsrettighederne. I givet fald anvendes artikel 42, stk. 9, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

3. Forpagteren ansøger om betaling under enkeltbetalingsordningen ifølge artikel 12, og vedlægger ansøgningen et eksemplar af forpagtningskontrakten.

4. Medlemsstaterne kan kræve, at forpagters og bortforpagters ansøgninger opbevares sammen, eller at bortforpagterens ansøgning indeholder en henvisning til forpagterens.

Afdeling 2

Andre særlige bestemmelser

Artikel 28

Foderarealer

Ved anvendelsen af artikel 43, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1782/2003 kan en medlemsstat beslutte at lægge det foderareal til grund, som landbrugeren har anmeldt i sin ansøgning om arealstøtte for 2004 eller året før enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, medmindre landbrugeren over for den relevante myndighed beviser, at hans foderareal i referenceperioden var lavere.

Artikel 29

Produktion af hamp

Ved anvendelsen af artikel 52 i forordning (EF) nr. 1782/2003 er det en betingelse for krav på rettigheder for arealer med hamp, at der anvendes frø af sorter opført i bilag II til forordning (EF) nr. 795/2004 i den udgave, der gælder i det år, for hvilket betalingen ydes. For hamp, der dyrkes til fiberproduktion, skal frøet være certificeret i overensstemmelse med Rådets direktiv 2002/57/EF⁽¹⁾, særlig artikel 12.

Artikel 30

Rettigheder, som er underlagt særlige betingelser

1. Med henblik på beregningen af landbrugsaktiviteten udtrykt i storkreaturer (SK), jf. artikel 49, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003, anvendes den omregningstabel, der findes i artikel 131, stk. 2, litra a), i samme forordning, på det antal dyr, for hvilket der i referenceperioden ydedes direkte betaling, jf. bilag VI i forordningen.

2. Handyr og hundyr på under seks måneder omregnes til SK ved anvendelse af koefficienten 0,2.

⁽¹⁾ EFT L 193 af 20.7.2002, s. 74.

3. Til kontrol af at minimumslandbrugsaktiviteten udtrykt i storkreaturer, jf. stk. 1, overholdes, fastsætter medlemsstaterne antallet af dyr efter en af følgende metoder:

(a) Medlemsstaterne anmoder hver enkelt producent om før en dato, som medlemsstaten fastsætter, men senest betalingsdagen at anmelde antallet af storkreaturer på grundlag af sit register for bestanden,

og/eller

(b) Medlemsstaterne anvender en database oprettet i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/102/EØF ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 ⁽²⁾ til at bestemme antallet af storkreaturer, hvis databasen giver medlemsstaterne tilstrækkelig sikkerhed for, at de data den indeholder, er tilstrækkeligt pålidelige med henblik på anvendelse til enkeltbetalingsordningen.

4. Kravet om minimumslandbrugsaktivitet betragtes som overholdt, når antallet af storkreaturer i en periode eller på bestemte tidspunkter, der fastsættes af medlemsstaterne, er 50 %. Alle dyr, der sælges eller slagtes i det pågældende kalenderår, tages i betragtning.

5. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige til anvendelsen af artikel 29 i forordning (EF) nr. 1782/2003, i det tilfælde hvor producenter ved hjælp af et unormalt lavt antal storkreaturer i en del af året, kunstigt skaber de betingelser, der kræves for at overholde minimumslandbrugsaktiviteten.

Artikel 31

Mælkepræmie og tillægsbetalinger

1. Anvender en medlemsstat artikel 62, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003 i 2005, eller ved anvendelse af artikel 71 i forordning (EF) nr. 1782/2003 i enkeltbetalingsordningen første anvendelsesår gælder følgende:

(a) Hvis mejeriproducenten har modtaget andre direkte betalinger i referenceperioden:

— og hvis han ejede hektarer i referenceperioden, beregnes betalingsrettighederne, jf. artikel 43 i forordning (EF) nr. 1782/2003, på grundlag af alle hektarer, der i referenceperioden gav ret til disse direkte betalinger, inkl. foderarealet

— og hvis han ikke ejede hektarer i referenceperioden, modtager han på særlige betingelser betalingsrettigheder, der beregnes i overensstemmelse med artikel 48 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

(b) Hvis mælkeproducenten ikke har modtaget andre direkte betalinger i referenceperioden:

— og hvis han ejer hektarer, beregnes betalingsrettighederne ved at dividere det beløb, der skal ydes ifølge artikel 95 og 96 i forordning (EF) nr. 1782/2003, med de hektarer han ejer i 2005. Dette gælder også, hvis artikel 71 i forordning (EF) nr. 1782/2003 anvendes i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår

— og hvis han ikke ejer hektarer, modtager han på særlige betingelser betalingsrettigheder, der beregnes i overensstemmelse med artikel 48 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

2. Anvender en medlemsstat artikel 62, stk. 1 i forordning (EF) nr. 1782/2003 i 2006, finder artikel 50 i samme forordning anvendelse.

KAPITEL 5

UDTAGNING

Artikel 32

Betingelser for udtagning

1. De udtagne arealer skal forblive ude af produktion i en periode, der senest begynder den 15. januar og tidligst slutter den 31. august. Medlemsstaterne fastsætter dog betingelserne for, at producenterne kan bemyndiges til fra den 15. juli at foretage såning med henblik på høst det følgende år, samt betingelserne for, at der kan tillades græsning fra den 15. juli, eller ved usædvanlige vejrforhold fra 15. juni, i de medlemsstater, hvor græsningsskifte er en tradition.

2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger, der er i overensstemmelse med de udtagne arealers særlige beskaffenhed, til landbrugs- og miljømæssig pleje af dem og beskyttelse af miljøet.

Sådanne foranstaltninger kan også gælde plantedækket. I så fald skal disse foranstaltninger forhindre, at plantedækket kan anvendes til produktion af frø eller anvendes til landbrugsformål før den 31. august, eller før den førstkommende 15. januar giver anledning til en vegetabilsk produktion, der er bestemt til afsætning.

3. Bestemmelserne i stk. 2 gælder ikke for arealer, der er udtaget eller tilplantet med skov i henhold til artikel 22, 23, 24 og 31 i forordning (EF) nr. 1257/1999 ⁽³⁾, og som henregnes under jordudtagningsforpligtelsen, hvis de foranstaltninger, der omhandles i stk. 2, viser sig at være uforenelige med miljø- eller skovrejsningskravene i de nævnte artikler.

⁽¹⁾ EFT L 355 af 5.12.1992, s. 32.

⁽²⁾ EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

Artikel 33

Udskiftning af støtteberettiget jord til udtagning

Ved anvendelse af artikel 54, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1782/2003 kan medlemsstaterne fravige stk. 2, første afsnit, i samme artikel i følgende situationer og på følgende betingelser:

- (a) For arealer, der omfattes af en omstrukturingsprogram, der defineres som »en offentligt pålagt ændring af en bedrifts struktur og/eller støtteberettigede areal«
- (b) Ved offentlig intervention, når en landbruger på grund af sådanne foranstaltninger begynder at udtage jorder, der tidligere ikke var støtteberettigede, for at fortsætte sin normale landbrugsvirksomhed, og hvis den pågældende foranstaltning bevirker, at jorder, der oprindeligt var støtteberettigede, ophører med at være det,
- (c) Når landbrugerne kan give relevante og objektive grunde til, at ikke-støtteberettigede arealer skal udskiftes med støtteberettigede arealer på bedriften.

I så fald træffer medlemsstaterne foranstaltninger for at undgå en betydelig forøgelse af det samlede areal, for hvilket der kan tildeles udtagningsrettigheder. Foranstaltningerne kan især bestå i, at arealer, der tidligere var berettiget, klassificeres som ikke-berettiget. Arealer, som medlemsstaterne for nylig har erklæret berettigede, kan ikke overstige arealer, der for nylig er erklæret ikke-berettigede med over 5 %. Medlemsstaterne kan indføre et system med forudgående anmeldelse og godkendelse af en sådan udskiftning.

Artikel 34

Økologisk produktion

1. Den udtagningsfritagelse, der omhandles i artikel 55, litra a), i forordning (EF) nr. 1782/2003, gælder for et antal hektarer svarende til højst det antal af udtagningsrettigheder, som en landbruger har modtaget i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår.

2. Ved overdragelse af udtagningsrettigheder med jord anvendes stk. 1 ikke, hvis artikel 55, litra a), i forordning (EF) nr. 1782/2003 overholdes.

KAPITEL 6

REGIONAL OG FRIVILLIG GENNEMFØRELSE

Afdeling 1

Regional gennemførelse

Artikel 35

Almindelige bestemmelser

Anvender en medlemsstat artikel 58, stk. 1, og artikel 59, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, gælder nærværende forordnings øvrige bestemmelser ligeledes, hvis ikke andet er fastsat i denne afdeling.

Artikel 36

Beregning af det regionale loft

1. Anvender en medlemsstat artikel 58, stk. 1 og artikel 59, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, beregnes det regionale loft for de landbrugere, hvis bedrifter delvis er beliggende i den pågældende region, og uden at artikel 58, stk. 3 i samme forordning til-sidesættes, på grundlag af det referencebeløb, der svarer til de produktionsenheder, der gav ret til direkte betalinger i referenceperioden i den pågældende region eller i en region fastsat af medlemsstaten efter objektive kriterier.

2. I det i stk. 1 omhandlede tilfælde svarer det i artikel 59, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1782/2003 omhandlede individuelle referencebeløb til de produktionsenheder, der gav ret til direkte betalinger i referenceperioden i den pågældende region eller i en region fastsat af medlemsstaten efter objektive kriterier.

3. Artikel 26, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 37

Fastsættelse af den nationale reserve

Anvender en medlemsstat artikel 58 og 59 i forordning (EF) nr. 1782/2003 ved fastsættelse af den nationale reserve, anvendes den nedsættelse, der omhandles i artikel 42, stk. 1, i samme forordning, på det loft, der omhandles i bilag VIII i forordningen, og den justeres i givet fald før den endelige fastsættelse af betalingsrettighederne, jf. artikel 38, stk. 3 i nærværende forordning.

Artikel 38

Indledende tildeling af betalingsrettigheder

1. Ved anvendelse af artikel 59, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003 fastsætter medlemsstaterne antallet af støtteberettigede hektarer som omhandlet i disse stykker, inkl.

græsningsarealer, på grundlag af det antal hektarer, der er anmeldt med henblik på fastsættelsen af betalingsrettigheder i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår.

2. Som undtagelse fra stk. 1 kan medlemsstaterne fastsætte antallet af støtteberettigede hektarer, jf. artikel 59, stk. 2 og 3 i forordning (EF) nr. 1782/2003, inkl. græsningsarealer, på grundlag af det antal hektarer, der er angivet i arealstøtteanmeldelserne for 2004 eller for året før enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår. I tilfælde hvor det antal støtteberettigede hektarer, som landbrugerne har anmeldt i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, er lavere end det antal støtteberettigede hektarer, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1, kan medlemsstaten helt eller delvis omfordele beløbene svarende til de hektarer, der ikke er blevet anmeldt, som tillæg til hver betalingsrettighed, der er tildelt i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår. Tillægget skal beregnes ved at dividere det pågældende beløb med antallet af tildelte betalingsrettigheder.

3. Værdien og antallet af betalingsrettigheder tildelt på grundlag af landbrugernes anmeldelser med henblik på fastsættelse af betalingsrettigheder i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår er foreløbige. Den endelige værdi og det endelige antal fastsættes senest 31. december i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, efter at der har været foretaget kontrol ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 795/2004.

Artikel 39

Indledende tildeling af udtagningsrettigheder

1. Med henblik på anvendelse af artikel 63, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1782/2003 fastsætter medlemsstaterne udtagningsstatsen ved anvendelse af foreliggende data om det pågældende areal.

2. Antallet af hektarer svarende til de udtagningsrettigheder, der tildeles i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, kan højst variere 5 % fra det i referenceperioden gennemsnitlige antal udtagne hektarer.

Overskrides den i første afsnit omhandlede margin, justeres antallet af hektarer senest pr. 1. august i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår. Udtagningsforpligtelsen i forbindelse med de nye udtagningsrettigheder gælder imidlertid først for de pågældende landbrugere fra det følgende år.

Artikel 40

Anvendelse af artikel 42, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1782/2003 ved færre hektarer end betalingsrettigheder

Anvender en medlemsstat artikel 59 i forordning (EF) nr. 1782/2003, og beslutter den at anvende artikel 7 i nærværende forordning ved tildelingen af betalingsrettigheder i henhold

til nævnte artikel 7, er det antal betalingsrettigheder, hvortil den i artikel 60 i forordning (EF) nr. 1782/2003 omhandlede tilladelse er knyttet, lig med det oprindelige antal betalingsrettigheder med tilladelse og i givet fald højst lig med det tildelte antal betalingsrettigheder.

Artikel 41

Fastsættelse og overdragelse af betalingsrettigheder med tilladelse

1. Anvender en medlemsstat artikel 59, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, knyttes tilladelse ifølge artikel 60 i samme forordning til de enkelte individuelle betalingsrettigheder, der skal tildeles den pågældende landbruger.

2. Er antallet af tilladelser lavere end antallet af betalingsrettigheder, knyttes tilladelse først til de betalingsrettigheder, der har den højeste enhedsværdi. Ved overdragelse af betalingsrettigheder følger tilladelsen den betalingsrettighed, til hvilken den er knyttet.

3. En medlemsstat kan efter ansøgning fra landbrugeren godkende overdragelse af en tilladelse, der er knyttet til en udtagningsrettighed til en betalingsrettighed.

Artikel 42

Mælkepræmie og tillægsbetalinger

1. Beslutter en medlemsstat, der anvender artikel 59, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, at anvende artikel 62, stk. 1, i samme forordning i 2005, eller ved anvendelse af artikel 71 i forordning (EF) nr. 1782/2003 i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, finder henholdsvis artikel 59, stk. 2 og 3 anvendelse.

2. Har en landbruger ingen hektarer, modtager han på særlige betingelser betalingsrettigheder, som beregnes i overensstemmelse med artikel 48 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

3. Beslutter en medlemsstat, der anvender artikel 59, stk. 1 i forordning (EF) nr. 1782/2003, at anvende artikel 62, stk. 1, i 2006 eller 2007, finder artikel 48, 49 og 50 i samme forordning tilsvarende anvendelse.

Artikel 43

Udtagning

1. Anvender en medlemsstat artikel 59, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, fastsætter den den udtagningsstat, der omhandles i artikel 63, stk. 2, tredje afsnit, i samme forordning, og giver senest den 1. august i året før enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår landbrugerne meddelelse derom.

2. Er en landbrugers bedrift delvis beliggende i en region, der omfattes af artikel 59 i forordning (EF) nr. 1782/2003, anvendes udtagningssatsen på landbrugerens støtteberettigede jord, jf. artikel 63, stk. 2, andet afsnit, i samme forordning, beliggende i den pågældende region.

Artikel 44

Tilbageholdelse i forbindelse med salg af betalingsrettigheder

Beslutter en medlemsstat, der anvender artikel 59, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, at anvende artikel 46, stk. 3, i samme forordning, finder den nedsættelsesprocent, der omhandles i artikel 9 i nærværende forordning, anvendelse, efter at et fribeløb, der er lig med den regionale enhedsværdi beregnet ifølge artikel 59, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003, er fradraget.

Artikel 45

Bestemmelse om ekstrafortjeneste

Beslutter en medlemsstat, der anvender artikel 59, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, at anvende artikel 42, stk. 9, i samme forordning, finder de procentvise nedsættelser, der omhandles i artikel 10 i nærværende forordning, anvendelse på værdien af hver enkelt betalingsrettighed og/eller på den tilsvarende værdi udtrykt som det antal betalingsrettigheder, der skal tildeles.

Artikel 46

Privatretlige kontrakter

Anvender en medlemsstat artikel 59, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003 med henblik på artikel 17 i nærværende forordning, skal det referencebeløb, der beregnes for de produktionsenheder, der er blevet overdraget, tages i betragtning ved fastsættelse af værdien af alle køberens betalingsrettigheder.

Artikel 27 anvendes ikke.

Afdeling 2

Valgfri gennemførelse

Artikel 47

Overskridelse af lofter

Overstiger summen af de beløb, der skal betales efter hver af ordningerne i artikel 66 til 69, det loft, der er fastsat ifølge artikel 64, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003, nedsættes det beløb, der skal betales forholdsvis i det pågældende år.

Artikel 48

Gennemførelse af artikel 69 i forordning (EF) nr. 1782/2003

1. Den supplerende betaling, der omhandles i artikel 69 i forordning (EF) nr. 1782/2003, ydes på de betingelser, der fastsættes i nærværende artikels stk. 2 til 6, jf. dog artikel 37, stk. 3 i forordning (EF) nr. 1257/1999 og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

2. Kun landbrugere i betydningen i artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1782/2003 modtager betalingen, uanset om de har ansøgt om deltagelse i enkeltbetalingsordningen og om de ejer betalingsrettigheder.

3. »I den eller de sektorer, hvor der foretages tilbageholdelse« betyder, at alle landbrugere i princippet kan ansøge om betaling, hvis de på tidspunktet for indsendelse af en ansøgning om supplerende betaling, på de betingelser, der fastsættes i nærværende artikel, producerede produkter inden for den eller de sektor(er), der omfattes af bilag VI i forordning (EF) nr. 1782/2003.

4. Dækker betalingen driftstyper eller kvalitets- eller markedsføringsforanstaltninger, der ikke vedrører en bestemt produktion, eller hører produktionen ikke direkte under en sektor, kan der fastsættes betaling, hvis der foretages tilbageholdelse inden for alle sektorer, der omhandles i bilag VI til forordning (EF) nr. 1782/2003, og kun landbrugere, der hører under en af de sektorer, der omhandles i nævnte bilag, kan deltage i ordningen.

5. Ved anvendelse af artikel 69 i forordning (EF) nr. 1782/2003 på regionalt plan beregnes tilbageholdelsen på grundlag af den del af betalingerne, som de pågældende sektorer i den pågældende region tegner sig for.

Medlemsstaterne skal fastlægge regionen på passende territorialt niveau efter objektive kriterier og på en sådan måde, at der sikres lige behandling af landbrugerne, og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås.

6. De pågældende medlemsstaterne giver senest den 1. august året før enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår nærmere meddelelse om den betaling, de vil yde, og især om betingelserne for at komme i betragtning og om de omfattede sektorer.

Ændringer i den meddelelse, der omhandles i første afsnit, skal foretages senest 1. august i et givet år for det følgende år. De skal straks meddeles Kommissionen ledsaget af de objektive kriterier, der ligger til grund for de pågældende ændringer. En medlemsstat kan dog ikke ændre de omfattede sektorer eller tilbageholdelsesprocenten.

KAPITEL 7

MEDDELELSER

Artikel 49

Regionalisering

Anvender en medlemsstat artikel 59, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1782/2003, underretter den senest den 1. august året før enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår Kommissionen om den begrundelse og de objektive kriterier, på grundlag af hvilke beslutningen om anvendelsen af denne mulighed er blevet truffet, og eventuelt om begrundelsen for anvendelsen af artiklen udelukkende i en bestemt region eller for den delvise fordeling, der fastsættes i nævnte artikels stk. 3.

Artikel 50

Betalingsoplysninger

1. Medlemsstaterne giver ad elektronisk vej hvert år Kommissionen meddelelse om følgende:

- a) Senest 15. september i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår og senest 31. august i de følgende år: det samlede antal ansøgninger om deltagelse i enkeltbetalingsordningen i det indeværende år, det hertil svarende samlede beløb for betalingsrettigheder, der giver ret til betaling, det samlede antal ledsagende støtteberettigede hektarer og det samlede resterende beløb i den nationale reserve

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, 21 april 2004

- b) Senest 15 september: endelige oplysninger om det samlede antal ansøgninger om deltagelse i enkeltbetalingsordningen, der er godkendt for det foregående år, og det hertil svarende samlede beløb for ydede betalinger efter anvendelse i givet fald af de foranstaltninger, der omhandles i henholdsvis artikel 6, 10, 11, 24 og 25 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

2. Ved regional gennemførelse af enkeltbetalingsordningen, jf. artikel 58 i forordning (EF) nr. 1782/2003, fremsender medlemsstaterne de oplysninger, der omhandles i stk. 1, litra a) og b), for hver af de pågældende regioner, og senest 1. august i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår den tilsvarende del af det loft, der er fastsat ifølge artikel 58, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1782/2003.

I enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår skal de oplysninger, der omhandles i stk. 1, litra a), baseres på foreløbige betalingsrettigheder. Samme oplysninger på grundlag af endelige betalingsrettigheder meddeles senest 1. marts det følgende år.

KAPITEL 8

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 51

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra 1. januar 2005, dog ikke artikel 12, stk. 1 og 2, der anvendes fra 1. januar 2004.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem